

**DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK**

BUDDHAS ØJNE

**PROGRAMMER  
CREDITS MM.**

Buddhas Öje eller  
Jagten efter Perlelynen  
Filmfabriken Dammast <sup>sept.</sup> 1915  
1054 m. röd.

Distribution: Svensk-Svensk Film  
2/9 - 1915 premiere Victoria teater

Pseudonym

P.S. Andersen

Konstnär

Alf Arén

Viggo Lindström

Instruktör: Villy Gjörning

110

# Buddhas Øje.

HISTORIEN OM EN PERLE.

## Personerne:

Bernardo, Perlefisker .....	Hr. Svend Rindom.
Capito           » .....	Hr. P. S. Andersen.
Mr. Thompson .....	Hr. Viggo Lindstrøm.
Mirjam, hans Tjener .....	Hr. Alf. Arenbach.
Mrs. Edith .....	Fru Vera Lindstrøm.

Optaget af Akts. Filmsfabriken »Danmark«.

I en lille Hytte ved Flodbredden, idyllisk beliggende midt i et Væld af frodige Palmer, lever de to Perlefiskere Bernardo og Capito deres ensformige, men frie Liv. Hver Dag glider deres smaa, lette Baade hen over den mørkeblaa Havflade, mens de søger efter de kostbare Skatte, som det store Hav gemmer paa.

En Dag kommer Bernardo hjem fra sit Fiskeri og bringer med sig en ualmindelig stor og sjælden smuk Perle. Han viser glædesstraalende Capito sit kostbare Fund, og de bliver hurtigt klar over, at Perlen — paa Grund af sin Størrelse og enestaaende Glans — har en Værdi af mindst et Par tusind Pund Sterling.

Bernardo gemmer omhyggeligt Perlen. Træt af sit anstrengende Arbejde under Tropesolens brændende Straaler lægger han sig til Hvile og falder snart efter i en tung Søvn.

Men fra det Øjeblik, Capito har set den kostbare Skat straale i Bernardos Haand, har Misundelsens Djævel slaet sin Klo i ham: Hans Tanker kredser ustandselig om Perlen, og til sidst kan han ikke modstaa Fristelsen. Han tager Perlen, laver i en Fart en uægte — af Størrelse nøjagtig som den ægte — og anbringer denne paa det Sted, hvor Bernardo skjulte den ægte Perle. Han beslutter derefter at bringe Perlen til Europa, hvor han kan faa den fulde Værdi for den.

For at Tyveriet ikke skal opdages af Politiet eller Toldvæsenet lister Capito sig ombord paa en Damper, der er ved at afgaa til Europa.





I Lasten finder han en Del Pakkasser. Han løsner et Bræt i en af dem, og en stor Buddhafigur kommer til Syne. I Figurens Øje gemmer han nu Perlen, slaar atter Brættet for Kassen, hvorefter han ubemærket sniger sig i Land.

Men her rammer Skæbnen ham. Pludselig segner han om, og tililende bærer ham hjem til Hytten. Her viser det sig hurtigt, at han er haardt angrebet af Feberen, og der venter ham et langt Sygeleje.

Da Capito efter en Maanedes Forløb atter vaagner til Bevidsthed, er det første, han tænker paa, Perlen. Skønt han er klar over, at der ikke er megen Sandsynlighed for, at han nogen Sinde skal faa den tilbage, beslutter han dog at rejse til Europa, saa snart han bare kan støtte paa Benene, for at søge efter den kostbare Skat.

En Dag da Bernardo kommer ind i Hytten for som sædvanlig at se til sin syge Kammerat, er Fuglen fløjet. Han ser forundret paa det tomme Leje og begynder at søge efter den Forsvundne.

Stor er Bernardos Forbavselse, da han erfarer, at Capito er rejst med Damper til Europa. Men pludselig gaar Forbavselsen over til Frygt. Han skynder sig hjem til Hytten, tager Perlen ned fra dens Skjulested og undersøger den nøje. Længe varer det ikke, før han opdager det skændige Bedrag. Fortvivlet og rasende over Capitos nedrige Handling, beslutter Bernardo at rejse til Europa i Haab om at finde Forbryderen.

Imidlertid har Capito naaet London og ved at forhøre sig

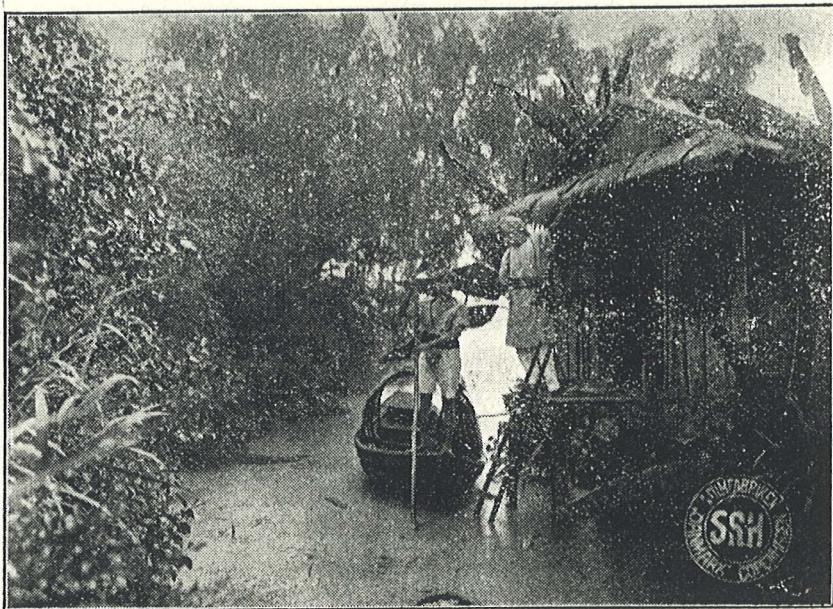


i en Forretning, som handler med indiske Sager, faar han Adressen at vide paa en Mr. Thompson, der har købt Buddhafiguren, hvori Perlen er skjult, og straks sætter han sig i Forbindelse med Vedkommende. Men netop som han staar i Begreb med at aflægge Manden et Besøg, erfarer han, at Mr. Thompsons indiske Tjener, Mirjam, for faa Øjeblikke siden har røvet Skatten og er flygtet med samme. Forinden har han dog været saa forsynlig at give sin Herre en indisk Sove-drik — af den Slags, som har den evige Søvn til Følge.

Capito formelig dirrer af Raseri og Ærgrelse, da han opdager, at Skatten saaledes er bortført lige for Næsen af ham, og han synes slet ikke at kunne se det morsomme i, at den ene Tyveknægt har stjaalet fra den anden. Men værre er det, at han maa stille til Forhør paa Politistationen som mistænkt for at have myrdet Mr. Thompson.

Paa dette Tidspunkt ankommer Bernardo, der er rejst med en hurtigsejlende Postdamper, til London kun faa Dage efter Capito. Paa Rejsen har han stiftet Bekendtskab med den ligesaa smukke som velhavende Amerikanerinde, Mrs. Edith. Med Interesse har hun hørt Beretningen om den kostbare Perle og dens mystiske Forsvinden, og hun har nu lovet Bernardo at være ham behjælpelig med at skaffe Perlen til Veje. Gennem Aviserne erfarer Bernardo og Mrs. Edith, at Capito har været tilsagt til Forhør i Anledning af Mordet paa Mr. Thompson, og de ved saaledes langt hurtigere end ventet, hvor Synderen er at træffe.

Under Forhørene har Capito dog hurtigt bevist sit Alibi og rensset sig for enhver Mistanke. Men da han forlader Retslokalet og kommer ned paa Gaden, staar han pludselig An-







sigt til Ansigt med Bernardo — og overfor *ham* kan han ikke bevise sit Alibi.

Det kommer til et voldsomt Opgør mellem de to fordums Kammerater; men da Capito beder om Tilgivelse og lover at være behjælpelig med at finde Perlen, bliver den godmodige Bernardo blød om Hjertet og tilgiver Synderen.

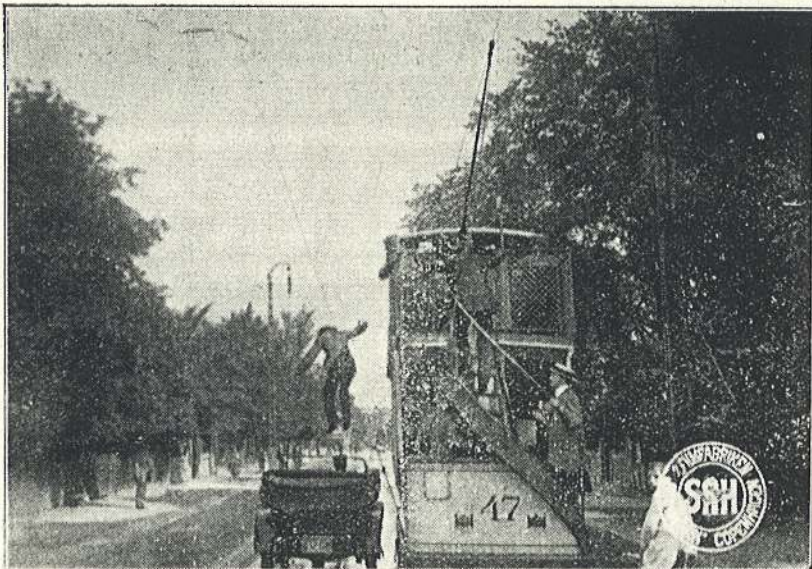






Imidlertid har Mirjam, saa længe Politiets Undersøgelser  
staar paa, været saa forsigtig at skjule Perlen i Havet og sig  
selv i en underjordisk Hule, der tjener som Tilflugtssted  
for den herværende indiske Koloni, hvis Medlemmer bestaar  
af ret lyssky Individuer.

Medens Mirjam saaledes er forsvunden fra Jordens Over-







flade har Bernardo, Capito, Mrs. Edith og dennes Hund begyndt en spændende Forbryderjagt; og Jagten bliver endnu mere spændende derved, at Capito atter falder for Fristelsen og beslutter at bemægtige sig Perlen — for egen Regning.

Ved Hjælp af Hunden finder man hurtigt Mirjams Tilflugtssted og trænger ned i Hulen. Men da Mirjam opdager, at han er forfulgt, skynder han sig at flygte gennem Hulens hemmelige Vægge og underjordiske Gange ud i det fri. Men her passer Capito ham op, og der begynder nu en vild Jagt mellem de to Forbrydere. Tilsidst indser Mirjam dog, at han ikke kan klare sig længere, og da han ved, hvad Straf der venter ham, foretrækker han Døden frem for at falde i Politiets Klør.

Inden han udaander, betror han Capito, at der paa hans Værelse ligger et saakaldt indisk Tegnrebrev, som viser, hvor Skatten er skjult.

Saa snart Capito har fundet Tegnrebrevet og udtydet samme, skynder han sig af Sted til Havet, hvor han hurtigt finder Perlen. Men Bernardo har imidlertid ogsaa fundet Tegnrebrevet, og da han kommer ned til Havet, bliver han ikke lidt forbauset ved allerede at finde Capito der. Men endnu mere forbauset bliver han, da han pludselig opdager, at Capito skjuler Perlen i sin Haand og dermed atter afslører sig som en Slynge.

Denne Gang kan Bernardo ikke styre sit Raseri. Harmdirrende kaster han sig over Capito, og paa den stejle Klippekrænt udkæmpes der nu en voldsom Kamp paa Liv og



Død mellem de to Perlefiskere. Edith tør ikke se paa de kæmpende og skjuler derfor Ansigtet i Hænderne. Pludselig hører hun et Rædselsskrig, et tungt Plask i Vandet — og derefter bliver alting stille. Da hun atter tager Hænderne fra Ansigtet, staar Bernardo alene tilbage paa Klippeskraaning.

---

Da Bernardo har sundet sig lidt ovenpaa den nervepirrende Kamp, tager han Perlen frem og lægger den i sin Haand. Begge betragter den i stum Beundring. Saa ser de paa hinanden med et kærligt Smil, et Smil som faar En til at tro, at Perlens fremtidige Opholdssted vil blive — hos dem begge.

---